

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 11.050 van 30 januari 2015
in de zaak A. 214.613/XIV-36.158**

In zake : XXXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Dirk Geens
 kantoor houdend te 2018 Antwerpen
 Lange Lozanastraat 24
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en
Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 23 december 2014, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 134.115 van 27 november 2014 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 7 januari 2015 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Zoals de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het bestreden arrest terecht opmerkt, bevatten de processen-verbaal die verzoekster heeft neergelegd enkel haar eigen verklaringen. Op grond daarvan kon de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op

wettige wijze oordelen dat er geen sprake is van objectieve bewijzen van een risico op een schending van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend op 4 november 1950 te Rome en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955. Verzoeksters verwijzing naar rechtspraak van het EHRM waaruit zou blijken dat “de vreemdeling dient bewijs aan te voeren dat er sprake is van dergelijke substantiële gronden om aan te nemen dat er een reëel risico is” en dat “eens dergelijke elementen [...] worden aangedragen, [...] het aan de overheid [is] om desgevallend te trachten om elke twijfel uit de weg te ruimen” is bijgevolg niet dienstig. Verzoekster gaat er bovendien aan voorbij dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nog vaststelt dat zij niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij zich niet op de autoriteiten van haar land van herkomst zou kunnen beroepen om haar veiligheid aldaar te garanderen. Het eerste middel is kennelijk ongegrond.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is een administratief rechtscollege dat jurisdictionele beslissingen uitspreekt waarop artikel 62 van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ en de wet van 29 april 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ niet van toepassing zijn. Het tweede middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoekster wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op dertig januari tweeduizend vijftien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams